

විනිශ්චයට නැගී සිටුවීම

(Raised to Judgement)

- මයිකල් ඇමරික් විසිනි -

විනිශ්චයට නැගී සිටුවීම

- මයිකල් ඇන්ටන් විසිනි -

පටුන

උත්තානය සහ විනිශ්චය පිළිබඳ බයිබලීය උගැන්වීම	3
ලිලික්ස්ගේ අධිකරණයේදී	3
දුෂිත ශිෂ්ටාචාරය	4
සදාචාර ප්‍රමිති - එලු සහ ඇඳ	5
හෙට මැරෙන මිනිසා	6
අමරණීයත්වයට තණ්හාව	7
යෝධිගේ විශ්වාසය	8
යෙසායාගේ විවරණය	9
දානියෙල්ගේ අනාවැකිය	10
මරණයේ හිඳුව	10
මනුෂ්‍ය මිත්‍යා සහ බයිබලීය සත්‍යය	11
ස්වාමිත්වභක්ෂේ පැමිණීමේදී ජීවත්ව	12
ශාරීරික උත්ථානය	14
හැවත හැඟිටුවනු ලබන්නේ කවුරුන්ද?	15
සාධාරණ විනිශ්චයකරුවාණෝ	15
විශ්වාසවන්ත අනුගමනයේ මිහිරි දීමනාව	16
විනිශ්චයේ පදනම	17
මරණයේ ජීවිතයට	18
අවස්ථාවේ දවස	19
ප්‍රශ්න	20

විනිශ්චයට නැඟී සිටුවීම

උත්තානය සහ විනිශ්චය පිළිබඳ බයිබල් උගැන්වීම

යේසුස්වහන්සේගේ අපෝස්තුළුවරු, නිර්භීත සහ අත්‍යවශ්‍ය පණිවිඩයක් ඇතිව රෝමානු ලෝකය පුරා ගමන් කළහ. යේසුස්වහන්සේ මියගොස් තිබිණ. නමුත් උන්වහන්සේ මළවුන්ගෙන් උත්ථානය ලැබ දෙවියන්වහන්සේගේ දකුණු පාර්ශවයට උසස් කරනු ලැබීම, උන්වහන්සේගේ කිකරුකමේ උදාහරණය අනුගමනය කිරීමට උත්සාහ කරන්නන් සඳහා නව බලාපොරොත්තු දුන්නේය. සමච්චලය, පරිනාසය සහ පිඩාව නොතකා, මෙම අපෝස්තුළුවරු තමන්ගේ මහත් කාකල නාදය නැඟවූහ. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්ථානය සියැසින් දුටු සාක්ෂිකරුවන්වූ ඔවුන්, ක්‍රියාවට පුබුදු වී යේසුස්වහන්සේගේ සියළු සැබෑ ගෝලයන්ට උරුම උත්ථානයේ බලාපොරොත්තුව ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කළහ.

මෙම පුදුම සහගත සහ සැකසිලිදායක ක්‍රිස්තියානි බලාපොරොත්තුව සහ ඒවා බැඳුණු මිනිසා පිළිබඳ දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චය ඉගෙනීමට, “අකලට උපන් තැනැත්තෙක්” (1 කොරින්ති 15 : 8). බඳුටු , එම සාක්ෂිකරුවන්ගේ කණ්ඩායමට එක්වූ එක් අපෝස්තුළුවරුගේ දේශනා තුළින් විනාශ කිරීමට වඩා යහපත් මාර්ගයක් සමහර විට තවත් නැත. ඔහුද දේශනාකළ දේ නිසා පිඩාවට සහ සිරිතරයට පත්වූ නමුත් අත්අඩංගුවේදී ද තම හදවත පිරවූ බලාපොරොත්තුව ගැන තමන් අත්අඩංගුවට ගත් අයට පවා හිතකි කිරීමකින් තොරවම කටාකරගෙන ගියේය.

ලිලික්ස්ගේ අධිකරණයේදී

අගනුවර අලංකාරයට පිට, අධිරාජ්‍යයේ ඇත මුරපොළක, අපෝස්තුළු පාවුල් සිරකර සිටියේය. නමුත් සැකයකින් තොරව, එම සිරකුටිය කොතරම් අප්‍රසන්නව තිබුණත්, සීසෙරියාවේ ප්‍රාදේශීය ආණ්ඩුකාරයා, ලිලික්ස්ගේ මූලස්ථානය, තම කලින් රේමයේ පිවිතයේදී දැන සිටි විලාසිනා නිවාසවලට යම් පමණ හෝ සමානත්වයක් ගන්නට ඇත. පුළුල් බලතල සහිතව තමන්ට අධිකරණයක් සාදාගත් හෙතෙම, මෑතදී සිංහාණාරුඬවූ හිරෝ විසින් සමකර පසුව ඉක්මවා ගිය, ඕනෑ එපාවට සහ පරපීඩා කාමුකත්වයෙන් යුතුව, විනිශ්චය යැයි ආශාවෙන් සහ වැරදියට නැඟිත්වූදේ බෙදා දුන්න.

වයස දාහතරක් තරම් ලපටි විශේදී තම පියා වූ පළමුවෙනි නොරොද් අශ්‍රිත රජතුමාගේ නියෝගයෙන් සිරියානු රජු වූ අසිසස් හා විවාහවී පසුව ඔහුගේ මරණින් වැන්දඹුවූ, මහත් රූපශ්‍රියෙන් යුතු තම තරුණ බිරිය ඩීසිලා, ෆිලික්ස්ගේ සම්පයේ වූවාය. අසිසස්ගේ මරණයට බොහෝ පෙර සිටම අශ්‍රිත ෆිලික්ස් සමඟ ඇය පැවතිවූ සමාගමය නිසා ඇයගේ වර්තයේ ලපටි භාවය ඇයගේ වයසේ ලපටි භාවයට සමානවූවා දැයි සැක සිතනු අතර, එය එම තත්වය අනුකූලනය කළේය. විවාහයේ යුද්ධ වූ භාවය ඉවතලා එම බැඳීම පිළිකුල් ලෙස සැලකීම නොරොද් පවුලේ ගතිලක්ෂණයක කොටසක් වූ ලෙස පෙනේ. තමාගේ සහෝදරයාගේ බිරිය පාවාගත් නොරොද් ඇන්ටිපාස්, යොතන් බොහිස්ත සිරභාරයට ගෙන පසුව හිසගසා මැරුවේ, ඔහු එයට විරුද්ධව විවේචනය කිරීමට බියනැතිවූ නිසා නොවේද? (මතෙව් 14 : 1-11)

දුෂිත ශිෂ්ටාචාරය

දුෂිත සහ අවකල් පුරුදු සභවා සිටින, ශිෂ්ටාචාරය නම් වූ තුණි පටලය අපගේ නූතන 21 වැනි ගතවර්ෂයේ ලෝකයට සමාන්තරය එදත් අද මෙන්ම එහි මාර්ග ගැන විවේචනයට ප්‍රසාදයක් නොවීය. නමුත් මෙම පසුබිම යටතේ සහ මෙයට සම්බන්ධ පුමුඛයන් දෙදෙනා ඉදිරිපිට, සිරගත කරන ලද අපෝස්තුවර පවුල් “ධර්මිෂ්ඨකමද පමණ දැන ක්‍රියා කිරීමද පැමිණෙන්නාවූ විනිශ්චයද ගැන කථා කළේය.” (ක්‍රියා 24:25)

එම නිසා අප අද දවසේ එම ප්‍රතිපත්තිම විභාග කර, අප තුළත් අප කොටස්කරුවන් වන ලෝකය තුළත් වඩා උසස් වින්තන ප්‍රමිතීන් සහ හැසිරීම්වල අවශ්‍යතාවය හඳුනාගත යුතුය. එනු ලබන විනිශ්චය කාලයක් ගැන කථා කිරීම සුවචනාවක් හෝ විලාසිතාවක් හෝ නොවේ. මෙම විෂයය, සංගීත ගාලාවන්ති විකට කථාවලට ලක්වූ, නිරාගින්න සමඟ පැවතුනු ධර්මය හා බැඳී වෙලි ඇත. නමුත් පෘථිවි ගැඹුරේ සදාකල් විදවීමක් බයිබලයේ කිසිතැනක උගන්වන්නේ නැති නමුත් විනිශ්චය, අවසානයේදී ලෝකය උත්වනත්සේගේ මනිමයෙන් පිරියන දෙවියන්වනත්සේගේ සැලැස්මේ සමස්තය සඳහා අවශ්‍යය වූ කොටසක් ලෙස හඳුනාගත හැක.

පැරණි ෆිලික්ස් ලෙස, අප එම විෂයය අපගේ විඤ්ඤානයෙන් හෙරපා දමන්නට උත්සාහ කළත් එය සාර්ථක වන්නේ නැත. ඔහුගේ පිවන මාර්ගයත්, ඔහුගේ අවසාන ඉරණමත් අතර තිබූ බැඳීම දුටු ෆිලික්ස් පවා වෙවිඳුවේය. “යුද්ධකම හැතිව කිසිවෙක් ස්වාමීන්වනත්සේ නොදන්නා වූවත්”

(හෙබ්‍රෙව් 12:4) තම මාර්ග වැඩි දියුණු කර ගැනීමට ශිලිකයන් නොකැමති විය. අප කැමතිවුවාත් නැතත්, උත්සාහය සහ දිගුකාලීන අතරින් කිසිදුකලක් සහ දැඩිවම අතරින් සම්බන්ධතාවයක් ඇති බව අපගේ අත්දැකීම් අපට උගන්වයි. දැරුවන්ගේ ශික්ෂණයෙන් ආයතන කළමනාකාරයෙන් මාර්ගෝපදේශක රීතිය එය වන අතර එය “කැරට් අලය සහ දණ්ඩ” ලෙස සම්පිණ්ඩනය කළ හැක. ශිලිකයන් සහ බාසිලා ඉදිරියේ සිටි එම අපෝක්තුවාවටයාගේ පහත සඳහන් වචන සලකා බලන්න :

“මක්නිසාද සියළු මනුෂ්‍යයන්ට ගැලවීම ගෙනෙන්නාවූ දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාව ප්‍රකාශ වී තිබේ. අනන්තකමද ලෝකික තෘෂ්ණාද එපාකර ආශිර්වාද ලත් බලාපොරොත්තුව ගැනත් මනෝමත දෙවියන්වහන්සේගේද අපගේ ගැළවුම්කාර යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේද තේජස ප්‍රකාශවීම ගැනත් බලා සිටීමින්, සිතියෙන් යුක්තව ද ධර්මිෂ්ඨකම් වලින් අප මුදා ගතපත් ක්‍රියා ගැන ජීවලිතවූ සෙනගක් ස්වකීය සම්පතක් කොට පවිත්‍රකරන්න පිණිස, අප උදෙසා තමන්ම දුන්නේය.” (තීතස් 2:11-14)

වමනිසා උන්වහන්සේ උගැන්වූ ප්‍රමිති ගැන එකඟ වෙමින්, එය පිළිගනු කරමින් ජීවත් වීමට ස්වාමීන්වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අනුගමනය කිරීමට කැමති අප මත වගකීමක් පැවරී ඇත. උන්වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම පිළිබඳ අප තුළ ඇති සංවේදිතාවයේ ප්‍රමාණයට දැන් “අදේව සහ ලෝකික ආයාචන් අත්තැරීම” අවශ්‍යය. ශිලිකයන් හට ප්‍රකාශ කළාවූ වචනවලට මේවා කෙතරම් සමානද?

සදාචාර ප්‍රමිති - එළා සහ අද

දෙවියන්වහන්සේගේ මාගීය අනුගමනය කිරීම (ධර්මිෂ්ඨකම) බොහෝ සේ ආත්ම දමනය හා බැඳී පවතී. තමාගේ උපායයන්ට ඉඩකැරියහොත් මිනිසා විනාශවන තීරීසනුන් හා සමාන බැව් අපසැම පිළිගත යුතු වෙමු. (ගීතාවලිය 49:20) සමාජයේ නීතිය හා ආරක්ෂාව සහ කල්ලියක තිතිය අතර ඇති බෙදීමේ තුනිතාවය ගැන අපි නිරතුරුවම අසන්නෙමු. හොඳින් සකසන ලද සහ බුද්ධිමත් රෝමානු අධිරාජ්‍යය, ශිලිකයන් සහ නිරෝ වැනි අය විසින් පහත් තත්වයට ඇද දමනු ලැබ, මුල් මිලේටීජයන් සහ අනෙකුත් දෝෂනාම සහිත වනවාරින්ගේ නොවැලැක්විය හැකි ගොදුරු බවට පත්විය. එම විලාසිතා මෙන්ම අපගේ සමාජයේ සදාචාර ප්‍රමිති කඩා වැටී අධිකාරීත්වයට ගොරුවය නොපෙනී යන්නේ නම්, අපගේ නගරවල මාමන් සටන් බිම් වී කලහ සහ බිය වැඩිවනු ඇත.

කොතැනකවත් ආත්මදමනයේ ගුණාත්මකභාවය හෝ ආත්ම සංයමය උත්කෘෂ්ඨ කර නැත. ඒ වෙනුවට එක් එක් මනුෂ්‍ය තෙමේ තම තමාගේ අස් හමුයෙහි හරිව තිබුණු දේ කරයි. (විනිශ්චයකාරයාගේ පොත 21:25) ඊශ්‍රායෙල් ඉතිහාසයේ තීරණාත්මක අවස්ථාවක එය සත්‍යය වුවා සේම, අදද එය සත්‍යයකි. සැබවින්ම, ප්‍රමිති හිඟමකර නැතිනම්, විනිශ්චයක්ද, හිඟිය නොකැකිය. හෝ ශුද්ධලියවිලි වචන පාවිච්චි කරන්නේ නම්, “ව්‍යවස්ථාවක්” නැති තැන වරද කිරීමකුත් නැත” (රෝම 4:15) දෙවියන්වහන්සේ විසින් ජීවිතයට පනවනලද අවශ්‍ය ප්‍රමිති කඩකිරීම සඳහා අප සමාජයට විනිශ්චය නමැති සිතුවිල්ල ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට සිදුවිය. මෙවැනිම නොසැලකිලිමත්කමට නෝවාගේ දවස්වල ගංවතුරින් සහ කුණාටුවෙන් විනාශය ඉක්මන් කරගත්තාවූ ශිෂ්ඨාචාරය මෙන්, අපගේ යුගයේ සුලභ වැඩි කඩක් වන්නේ “හෙට මැරෙන බැවින් කමු, බොමු” යන්නයි. (1කොරින්ති 15:32, මතෙව් 24:38, ලූක් 17:27)

ලෝකයේ නපුරැකම, පෘතුවිය මත උන්වහන්සේගේ විනිශ්චය මුදාහැරීමට හේතුවන බැව් දෙවියන්වහන්සේ විශේෂිතව වාර්තාකර ඇත. “මනුෂ්‍යයන්ගේ සියළු අපක්ෂියටද, අධර්මිෂ්ඨකමටද, විරුද්ධව දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස ස්වර්ගයෙන් වළිඳුරවී වී තිබේ.” (රෝම 1:18) කෙසේ නමුත් අපගේ විශේෂිතවූ අධ්‍යනය සලකන්නේ සුභාරංචි පණිවුඩයට අපගේ පොදුගලික ප්‍රතිචාරයන් ක්‍රියාත්මකවන්නේ ආසන්නවීමට ඇති විනිශ්චය ආසනයන්ය.

“හෙට මැරෙන බැවින්”

අපගේ ක්‍රියා සඳහා කිසිකෙනෙකුට වගකීමක් නොදැක්වීමේ ආකල්පය විශාල ලෙස ව්‍යාජතය. සිත් ඇදගන්නා ලෙස, කෙසේ නමුත්, අපෝස්තුවුවර පාවුල් එය විස්තර කරන විට, ඔහු එය උත්ථානය ගැන අවිශ්වාසයට සම්බන්ධ කරයි.

මට ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? මළහු නොනැගිටින්නෙමි, හෙට මැරෙන බැවින් කමු, බොමු” (1 කොරින්ති 15 :32)

එවිට පැහැදිලිවම, මළවුන්ගෙන් නැවත නැගිටීමේ පොරොන්දුව, අපගේ ජීවිත අප ගෙනයන ආකාරයට බලපෑ යුතුය. එය, උන්වහන්සේගේ මාර්ග සහ පනත් තම ජීවිත තුළ දැන් පිළිපදින්නට උත්සාහ කරන්නන් හට දෙවියන්වහන්සේ පොරොන්දුවූ දීමනාවයි. එමනිසා මරණයේදී මිනිසාට ඇත්තේ කුමන බලාපොරොත්තුවක් දැයි තේරුම් ගැනීම අවශ්‍යය.

සොලමන්, දේශනාකාරයා නම්වූ පොතේ, මිනිසාගේ ක්‍රියා සහ ඒවායේ අන්තිම වටිනාකම සමාලෝචනය කරමින් මෙසේ පවසයි.

“සියළුදේ සියල්ලන්ට ඒකාකාරයෙන් සිදුවන්නේය. බර්මිෂ්ධයාට සහ දුෂ්ඨයාටත්..... ඒකාකාරය” (දේශනාකාරයා 9:2)

මරණයේ ස්වභාවය ගැන ඔහුගේ විස්තර කිරීම එසේම ඉහුඩුය. “මක්නිසාද, පිටත්වන්නෝ තමුන් නසින්ට ඕනෑ බව දනිති. මළාහු සිසිවක් නොදනිති. ඔවුන්ට තවත් කිසි විපාකයක් නැත. මක්නිසාද, ඔවුන් සිහිවීම නැතිවීය.” (දේශනාකාරයා 9:5)

මෙම අවසන් කණ්ඩය සමහර විට සිතුවිලි දෙකක් හඟවයි. එක් අතකින්, කාලය ගතවීමෙන් මිය ගිය අය සමීප මිතුරුන්ට හා නළුනන අයට අමතක වේ. නමුත් මරණයේදී කෙනෙකුගේ මතකයද නැතිවේ. එය, ශක්තිය තිබෙන්නාක් කල් පමණක් මතක කාර්යය තිබෙන සාක්ෂි කාල්කපුල්ලේටරයක් මෙහි. ශක්තිය වසා දැමූ විට, ගණනය කිරීමට, මතකයෙන් ගෙන ඒමට හෝ අනෙකුත් ක්‍රියා විදහා දැක්වීමට ඇති බලය ඉවත් කරනු ලැබේ. අඛණ්ඩයන් පසු ආදම්මිට දුන් වචන එළිදැරවී කරන සේ, මරණයේදී මිනිසාගේ තත්වය මෙයයි.

“නුඹ භූමියෙන් ගන්නා ලද බැවින් එයට හැරියන තෙක්ම..... නුඹ දුට්ඵිය, දුට්ඵලට හැරී යන්නේය.” (උත්පත්ති 3 : 19)

අමරණීයත්වයට තණ්හාව

සැබැවින්ම සත්‍යයක් නොවේ යැයි බලාපොරොත්තු වෙමින්, මිනිසුන් සහ ගැහැණුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට කැමතිවන සත්‍යය මෙයද? එක් කෙටි දිනක් පමණක් පිවත්වන සමනළයෙකු මෙන්, අස්ථිර ප්‍රාණයෙකුගේ අප ගැන සිහිමට කිසිවෙකු ඇත්තටම කැමති නැත. එහෙත් ඉතිහාසයේ පුළුල් සියවස් ගණනාවට එරෙහිව සත්‍යය මෙයයි. පිටිතය නැමැති විලේ අපගේ පොදුගලක රැළි ඉටුකරගන්නේ සුළු දෙයක් පමණි. ලෝකය මහත් තත්වය ආරෝපණය කරන ලද මිනිසුන් පවා මිනිසාගේ කටයුතු මාලාව සම්බන්ධව කරන්නේ ඉතා සුළු වෙනස් කිරීම් කිහිපයක් පමණි. නමුත් අප සියල්ලන් තුළම අමරණීයත්වයට ආශාවක් ඇත - එනම් අපට පසු යමක් ඉතිරිකර යෑමටය. තමාගේ දරුවන් තුළ තම පිටිතවල අංගයන් සදාතනිකව පවත්වාගෙන යෑම දෙමාපියන් දක්නා අතර, විටෙක තමන්ගේ දරුවන් තුළ තම පිටිතය නැවත පිවත් කරවීමට උත්සාහ කිරීමෙන් එම දරුවාගේ පිටිතය හානිවී ඇත. මිනිසාගේ නොමැරෙන අත්‍යාවශ්‍යය කොටසක් තුළ විශ්වාස පළකිරීමට හේතුව සමහර විට මෙම ආශාව වන්නට පුළුවන්.

මෙය ඒදත් උයනේ පරික්ෂාවේදී පළමුවෙන් මතුරන ලද මුසාවකි. “නුඹලා ඇත්තටම නසින්නේ නැත.” (උත්පත්ති 3:4) ගිලි ගිය නැවක පන බේරා ගත්තෝ, පවතින ඉතාම සුළු පාවෙන යමක නැගී පුවත්තිය සාගරය ජයගන්නට උත්සාහ කරන්නාසේ, බොහෝ අය දැඩිලෙස වැළඳගෙන සිටින්නාවූ මහා අසත්‍යය මෙයයි. එය අසත්‍යයකි. අප අපටම අවංක වන්නට අවශ්‍යය නම්, අප එය අතහැර දමා ස්ථිර සහ නොසැලෙන දේවල් කෙරෙහි “ස්ථිරවූ තිරයෙන් ඇතුලට යන්නාවූ නැංගුරමක් මෙන්” අපගේ විශ්වාසය තැබිය යුතුය (හෙබ්‍රෙව් 6 : 19)

යෝබ්ගේ විශ්වාසය

පිටිතයේ අත්දැකීම් කියාදුන් පාඩම්, අත් අයගේ යහපත උදෙසා බෙදා දීමට හැකිවීමට තේතුවන සදාකාලයට වූ ප්‍රාර්ථනාව. විරල නොවේ. යෝබ්ගේ පොතෙහි, එම සාධාරණ මිනිසාගේ විදවීම ඔහුගේ විශ්වාසයේ පදනම් කරා හිඳුණු වූ විට, ඔහු මෙසේ මොර දුන්නේය.

අනේ මාගේ වචන දැන් ලියනු ලැබුවොත් කොපමණ හෙදද! ඒවා පොතක සටහන් කර තබන්නට යකඩ පන්තිදැකින් හා ඊයම් වලින් සදාකාලේටම පර්වතයෙහි කොටා තබන්නේ යෙදුනොත් කොපමණ හොදද ! (යෝබ් 19 :23-24)

එවැනි මොරගැමක් යෝබ් වැනි මිනිසෙකු කිරීම, ඔහු දන්වා සිටීමට හිඳු පණිවිඩය වැදගත්වන්නට ඇත. පිළිතුල් සහගත වසංගතයකින් ඔහුට පහරදී හිඳුණි. එය පිවත්වන මරණයක් විය. සෑම උදයකම අවදිවන ඔහු මරණයේ නිෂ්ඨාව සහ පිටිතයේ තීර්ථක භාවය ගැන භාවනා කළේය. මෙය ඔහු සඳහා උත්තරීතර බලාපොරොත්තුවක් නිශ්චිත කළ අතර, මතු පරම්පරාවල් සඳහා ආරක්ෂා කිරීමට ඔහු කැමති වූයේ මෙයයි. විපත්තිය කෙරෙහි ඔහුගේම නොසැලීම තහවුරු කිරීමක් විය.

“මාගේ මිදුම්කාරයාණන් පිවත්ව සිටින බවද අන්තිමේදී උන්වහන්සේ පොළොව පිට සිටින බවද දැනිමි. මේ මාගේ හම නැතිව ගියායින් පසු, මාගේ මාංසය නැතුව නමුත් දෙවියන්වහන්සේ දකින්නෙමි. මමම උන්වහන්සේ දකින්නෙමි. අන්‍යයෙක් නොව මාගේම ඇස් උන්වහන්සේ දකින්නේය. මාගේ හෘදය වස්තුව මා තුළෙහි ක්ෂය වී තිබේ.” (යෝබ් 19 : 25-27)

මෙය ඔහුගේ අසතිපයේ වේදනාව තුළින් මීරිකාගන්නා ලද දැනුමේ ගතානුගතිකයක් නොවන බැව් දෙවියන්වහන්සේ විසින්ම සහතික කිරීම, යෝධී පොතෙහි පසුව කරන ලද වාර්තාවෙන් පෙනේ. උන්වහන්සේ යාකොබ්ගේ මිතුරන්ට මෙසේ පවසයි.

“මාගේ සේවකයාවූ යෝධී මෙන්, හුඹන්..... මා ගැන හරිලෙස කටා නොකළ බැවින්”, (යෝධී 42:7)

දෙවියන්වහන්සේ ගැන යෝධී කටා කළ හරි දේ අපට වැදගත්ය. පවුකාර මිනිසුන් හා ස්ත්‍රීන් මුදවා ගැනීමට හැකි දෙවියන්වහන්සේගේ සජීවී බලය ගැන ඔහු කටා කළේය. එම මුදවා ගැනීම සම්බන්ධව, ඔහු ගැන දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චය දැක්මට සහ ඇසීමට ඔහු සිටිනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුව ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. නමුත් සොලමන් විස්තර කළ පරිදි, මරණයේ ස්වභාවය යෝධී තේරුම් ගත්තේය. ඔහු තම ගරීරයේ දිව්‍යාම ගැන කටා කළ අතර, දිනෙක දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියේ එම ගරීරයම සිටිනු ඇතැයි දැ විශ්වාස කළේය.

යෙසායාගේ විචරණය

මෙම ප්‍රකාශය කළ එකම පැරණි ගිවිසුම් තැනැත්තා යෝධී වූයේ නම්, එම කාලයේ ඉවත දැමීම සඳහා අපට සමාවක් තිබුණි. නමුත් සිටියේ ඔහු පමණක් නොවේ. යෙසායාගේ අනාවැකියේ, අප දේශනාකාරයා සහ යෝධීගෙන් ඉගෙනගන්නාවූ දෙය නැවත කියනු ලබයි. 26 පරිච්ඡේදයේ 13 සහ 14 පදවල මරණයේ ස්වභාවය ගැන ඇති විස්තරය පළමුවෙන් සලකා බලන්න.

“අපේ දෙවිවූ ස්වාමීන්වහන්ස, ඔබ හැර වෙන ස්වාමීවරු අප ආණ්ඩු කළෝය..... මළානු ජීවත්නොවන්නෝය. නැසීගියාවූ ඔවුනු නොනැසී යන්නෝය. එසේය, ඔබ ඔවුන් විමසා බලා ඔවුන් විනාශකොට ඔවුන් ගැන මුළු සිහිවීම නැතිකළ සේක.”

පුන පුනා කීමෙන්, මෙම මිනිසුන්ගේ ඉරණම නොවැලැක්විය හැකි වූවා සේය. “මළානු” සහ “නැසීගියා”, ඔවුන් “ජීවත්වන්නෝත්”, “නැගිටින්නෝත්” නොවෙති. සොලමන් කියූ පරිදි : “ඔවුන්” ගැන සිහිවීම නැතිවිය. කෙසේ හෝ ප්‍රතිවිරෝධීව, මෙම බලාපොරොත්තු රහිත භාවය වෙනුවට දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට මෙම තත්වය ඇත.

“ඔබගේ මළහු පිටත්වන්නෝය. මාගේ මළකඳුන් නැගිටිනවා ඇත. ධුලියෙහි වසන්නහි, පිඩිදු ගි කියාපල්ලා. මක්නිසාද ඔබගේ පිති පලාතිනිවල පිති මෙන්නය. පොළුව සහ මළවුන් පිට ඔබ ඒවා බසින්නට සලස්වනසේක.” (යෙසායා 26 : 19)

එමනිසා අප ඉගෙනගෙන ඇත්තේ, සමහර අයට එය සැබවින් අවසන් අවස්ථාව වුවත්, අනෙක් අය සඳහා මරණයේ ස්වභාවය - එසේම සම්පූර්ණ අවිඤ්ඤානික භාවය, “සියල්ලෝ මත පැමිණෙන දෙය” වුවත් - නැගිටුවීමේ බලාපොරොත්තුව හෝ පෘතුචියෙන් පිටතට දැමීම ඇති බවය.

දානියෙල්ගේ අනාවැකිය :-

දානියෙල්ගේ අනාවැකිය මෙම වර්ගීකරණය තව පිටරක් ඉදිරියට ගෙනගොස් දෙවැනි කණ්ඩායම - දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව - තවම නොදන්නා ඉරණමකට නැගිටීම පෙන්වයි. අප බලන්නට බලාපොරොත්තුවන පරිදි, පාවිච්චි කරන ලද වචන තීරණාත්මකව වැදගත්ය.

“පොළවේ ධුලියෙහි සැතපෙන්නන් ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් (සියල්ලෝම නොවේ) , සමහරක් සදාකාල පීඩනයටත් සමහරක් නින්දාව සහ සදාකාල නිවකමටත් පිඩිදු එන්නෝය.” (දානියෙල් 12:2)

මෙම විෂයයේ ශුද්ධලියාවලි භාෂාව මෙය බැව් අපගේ අධ්‍යයනය තුළින් අපි හොඳතැටි දන්නෙමු. “පොළවෙහි ධුලි, ආදම්ගේ, ඒවගේ සහ ඔවුන්ගේ පැවතෙන්නන්ගේ ඉරණම පිළිබඳ උත්පත්ති කථාවේ දෝකාරයයි. පැහැදිලිවම, සදාකාල පීඩනය ඉරණමී කරගත් අය සහ සදාකාල පිළිකුල හා නිවකම සඳහා වූ අය අතර වෙනස් කිරීමක් තිබිය යුතුය.

මරණයේ නිදාව

පසුව නැගිටවන්නාවූ මිය ගිය අය සඳහන් කරන අනෙකුත් ශුද්ධ ලියවිලි පදවලට සමානව, ඔවුන් “නිදාගන්නා” ලෙස දානියෙල් පවසයි. එක් අවස්ථාවකදී, තම දියණිය මිය ගිය සිතගෝගයේ නායකයෙකුගේ නිවසට යේසුස්වහන්සේ කැඳවාගෙන ගිය අවස්ථාවේ, “යොවනිය මැරිලා නොව නිදන්තියයි” (මතෙව් 9 : 24) උන්වහන්සේ අනාවරනය කළ විට, එතැනට රැස්වූ වෘත්තිමය වැළපෙන්නන් විසින් උන්වහන්සේට සිනාසෙන ලදී. ශුද්ධ

ලියවිලි වල නියම අර්ථය ඔවුන් දැන සිටියා නම්, මෙම භාෂාව යේසුස් වහන්සේගේ අරමුණ අයුරු මළවුන්ගෙන් නගාසිටුවීම ස්ථිර කිරීම බැව් තේරුම් ගත යුතුව තිබුණි. එමනිසා මෙය උන්වහන්සේ උත්ථානය කිරීම සඳහා අදහස් කරන්නන් දෙස දෙවියන්වහන්සේ බලන ආකාරය වේ. උන්වහන්සේ සඳහා මහා ධර්මිකයා දවස උදාවේදී නැවත ඇතැරීමේ කැඳවීම බලාපොරොත්තුවෙන් ඔවුහු නිඳිති.

ස්වාමීඬු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ තවත් ප්‍රකාශයකට ප්‍රතිචාරයක් වන සම්බන්ධය :

“මක්නිසාද පියාණන්වහන්සේ තමන් තුළම පිවනය ඇතුළු සිටින්නාක් මෙන් පුත්‍රයාටත් තමන් තුළම පිවනය ඇතුළු සිටින්නට උන්වහන්සේ වරය දුන්නේය. ඔහු මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා බැවින් විනිශ්චය කරන්නටද බලය දුන්නේය. මේ ගැන මවිත නොවෙල්ලා. මක්නිසාද සොහොන් ගෙවල්හි සිටින, සියල්ලන්ට ඔහුගේ හඬ ඇසෙන පැය පැමිණ. යහපත්කම් කළාහු පිවනයේ නැවත නැගිටීමටත් නපුරුකම් කළාහු විනිශ්චයේ නැවත නැගිටීමටත් පිටත්ව එන්නෝය.” (ගෙහන් 5 : 26-29)

නැවත නැගිටීම පොදුවේ සාකච්ඡා කරන විෂයයක් නොවේ. මරණින් පසු සිදුවන සංකල්ප බොහෝ පරස්පර විරෝධී න්‍යායයන් පරාසයක් අතර ඇත. සමහරු, මෙම පෘතුවියේ සහ පිවිතයේ බාධාවන්ගෙන් නිදහස් නමුත් අර්ථ රහිත පැවතීමක් ගැන සෙනෙහෙවන්තව සිතත්, සමහර විට එවැනි ඉරණමක් මැවුම්කරුවාට හෝ මවහු ලබන්නාට කුමන ප්‍රිතියක් දෙන්නේ දැයි අසිය යුතුය. මෙම දැනුන හා සමගාමීව ඇවිලෙන ගින්න සහ ගෙන්දගම් සහිත දුමින් පිරී සදාකාල වධ වේදනාවක් ඇත. මෙම අදහස් දෙකටම පොදුවේ ඇත්තේ අපගේ වර්තමාන මැරෙන සුළු ගරීරවලින් නිදහස් වීමයි.

අපගේ ඉරණම කුමක් වුවත්, එහි සහභාගිත්වය (එසේ කියන ලදී) අමරණීය යැයි සිතාගන්නා කොටස සමහරය. - පොදු හැඳින්වීම යොදන්නේ නම් අත්‍යවශ්‍ය පුද්ගලභාවය හෝ “ආත්මය” වේ.

මනුෂ්‍ය මිත්‍යා සහ බයිබල් සත්‍යය :-

අපගේ බයිබල් ඉගැන්වීම් සමාලෝචනයෙන්, මෙම නොපැහැදිලි අදහස්වලට පදනමක් නොමැති බැව් දැනිමු. ඒ වෙනුවට, සරල භාෂාවෙන්, මනුෂ්‍යයාගේ සැබෑ තත්වය සහ මුදවා ගැනීමේ දෙවියන්වහන්සේගේ ක්‍රියාවලිය සම්බන්ධව බලවත් සහ අවධානය කරන්නාවූ සත්‍යයක් ඇත.

1. මනුෂ්‍යයා මරණීය ස්වභාවයෙන් උපත ලබයි. ආදම් දක්වා සියළු මිලුන්තන්ගේ ස්වභාවය ගන්නාවූ මැරෙන සුළු පිටියෙක්.
2. මනුෂ්‍යයා පවුකාරිය, සියළු මනුෂ්‍යයෝ පොළඹවනු ලබන අතර, ස්වාමිවූ රෝසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තැර, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව කඩමින් පවු කරන්.
3. අසතිපයෙන්, අනතුරින්, භාතනයෙන් හෝ වයසින් සියළු මිනිසුන් මිය යයි.
4. මරණය යනු පූර්ණ අවිඤානක තත්වයයි. යචසනයෙන් තව දුරටත් ගන්තිය නොලැබ, එය සැදු පෘතුවියේ මුලදව්‍ය වලට ගරිරය දිරා පත්වේ.
5. උත්වහන්සේ සහ උත්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව දන්නා සියල්ලන් දෙවියන්වහන්සේ මළවුන්ගෙන් නැගිටුවන සේක.
6. පෘතුවියට උත්වහන්සේගේ පැමිණීමේදී, ස්වාමිවූ රෝසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ විසින් නැවත නැගිටුවන ලද අය දෙවියන්වහන්සේ විනිශ්චය කරනවා ඇත. සමහර අය හට අමරණීයත්වය ප්‍රධානය කරනවා ඇත. ඉතිරි අය සදාකාලයටම තම සොහොන් තුළට නැවත යනවා ඇත.
7. අමරණීය කරවන ලද අදහන්නෝ, සාන්තුවරයෝ හෝ ශුද්ධත්වයට පත් කළ අය, පෘතුවිය මත දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ පාළනය කරමින් පිවත්වනවා ඇත.

ස්වාමිත්වහන්සේ පැමිණීමේදී පිවත්ව

මෙම වැඩසටහනෙහි, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නැවත එනවිට පිවත්ව සිටින්නන් හට විශේෂ සැලසුම් යොදා ඇත. උත්ථානයත් විනිශ්චයත් ගැන උගැන්වීම් තේරුම් ගන්නට හැකිවූ, නමුත් එය සිදුවන්නේ දැනට මිය ගිය අයට පමණක් යැයි සිතූ අදහන්නන් හට මෙය මහා සැලකිල්ලට ලක්වූ කාරණයක් විය. මෙය පැහැදිලි කිරීමට බොහෝ අවස්ථාවන්හිදී නව ගිවිසුම් ලේඛකයන් අනුභාවික විය. ඔවුන් එසේ කළාට අප ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි. මක්නිසාද, දෙවියන්වහන්සේ හිසම කරන ලද මහා පැමිණීම පෘතුවියේ ව්‍යසනවල වැඩිවීම සලකුණු කරන්නේය. “තමන්වහන්සේ විසින් පත් කළ මනුෂ්‍යයා ලවා ලෝකයා ධර්මිෂ්ඨකමින් විනිශ්චය කරවන්නට එක් දවසක් හිසම කර තිබේ. උත්වහන්සේ ඒ මනුෂ්‍යයා මළවුන්ගෙන් නැගිටිමෙන් සියල්ලන්ට ඒ

ගැන සහතිකයක් දී තිබේ.” (ක්‍රියා 17:31) එමනිසා අප උන්වහන්සේගේ දිව්‍යමය රාජ්‍යයේ, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ බලයෙන් අරමණීය පාලිතයන් වී “නිත්දව” (මරණයට) පත් නොවී, වෙනස් කරනු ලබන පරම්පරාවේ සාමාජිකයන් වන්නට පුළුවන.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේදී, සත්‍යයේ සුනාරංචියට කුමන හෝ ප්‍රතිචාරයක් දීමට තීරණය නොකළ මිනිසුන් සහ ගැහැණුන් (විශේෂයෙන් දරුවන්) සිටිනු ඇත. “ශක්ෂාව සියොත් කෙරෙන්නද ස්වාමිත්වහන්සේගේ වචනය යෙරුසලමෙන්ද තිකුත්වන” (මිකා 4 : 2) කාලය තුළ ඔවුන් පිවත්වනු ඇත. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ධර්මික පාලනය නිසා ලෝකයේ තත්වය වර්ධනය වී පිවිතයේ බලාපොරොත්තු වැඩිවනු ඇත. සමහර විට ජලගැල්මට ප්‍රථම කාලයට සමානවුවා සේය.

යෙසායා අනාවැකි පවසයි :

“දවස් ගණනක ළදරුවෙක් වත්, වයස් නොපිරුණු මහල්ලෙක්වත් එතනින් තවත් තුරන්ද නොවී, බාල දරුවා අවුරුදු සියයක්, වයස්ව නසිතවා ඇත. නමුත් අවුරුදු සියයක් වයස්වූ පවුකාරයා ගාප ලබනවා ඇත.” (යෙසායා 65 : 20)

නමුත් සැම දරුවෙක්, තරුණයෙක් සහ මහල්ලෙක් තමන්ගේ නියමිත වේලාවට මිය යන්නේය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මෙම රාජ්‍ය කාලය අවසානයේ දෙවැනි නැගිටිමක දවසක්, දෙවැනි විනිශ්චයක් සහ තමන්ගේ නාම “පිවත පොතේ ලියා ඇති” අමරණීයත්වය ප්‍රධානය නොකළ අය සඳහා දෙවැනි සහ නිරපේක්ෂ මරණයක් තිබෙනු ඇත. (එළිදරව් 20 : 12-15)

යේසුස්වහන්සේ නැවත පැමිණීමේදී සාමය සහ ධර්මිකිකම හඳුන්වා දෙන යුගය අප පිවත්වන පෘතුවියට සම්බන්ධ වනවා සේ , බයිබලයේ ප්‍රකාශ කරන ලද උත්ථානයද ගාර්ථික එකකි. යේසුස්වහන්සේගේම උත්ථානය විනාග කිරීමෙන් පෙන්නවා දෙන පරිදි, ඇත ස්ථානවල ආත්මිය ලෝකයක අපහැරදිළි මතයක් නොමැත. පළමුවෙන්ම, මරිය මග්දලේනා විසින් උන්වහන්සේ උයන්පල්ලා ලෙස වැරදියට හඳුනාගත් අතර, උන්වහන්සේ ස්පර්ශ කිරීමට උත්සාහ කිරීමේ දී ඇයට තරවු කිරීමටද සිදු විය. “මට අත නොගසන්න. මක්නිසාද මම තවම පියාණන්වහන්සේ වෙතට නොනැංගෙමි” (යොහාන් 20:15-17) පසුව, උන්වහන්සේගේ කුරුසියත විමෙන් තමාට අත්විය හැකි ප්‍රතිඵලයක ගැන බියෙන්, ඉහළ මාලයේ උන්වහන්සේගේ ගෝලයේ රැස්ව සිටි විට යේසුස්වහන්සේ දර්ශනය වූ අතර, ඔවුහු තමන් අවතාරයක් දකිනා

බව සිතූහ. ඔවුන්ගේ බියසුළුකමට යේසුස්වහන්සේ දුන් පිළිතුර මෙම කරුණ සැකයකින් තොරව විසඳයි.

නුඹලා කැළඹෙන්නේ මක්නිසාද? නුඹලාගේ සිත්වල ශාකා භටයන්ගේ මක්නිසාද? මාගේ අත්පා බලා, ඒ මමම බව දැන ගනිල්ලා. මා අතගා බලාපල්ලා. මක්නිසාද මස් හා ඇට තිබෙනවා නුඹලාට පෙනෙන ලෙස ආත්මයකට (අවතාරයකට) නැත" (ලුක් 24:38,39)

ශාරීරික උන්වානය

එමෙන්ම, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත පැමිණීමේදී උන්වානය, ශාරීරික එකක් වන්නේය. "සොහොන් ගෙවල්හි සිටින සියල්ලන්ට ඔහුගේ හඬ ඇඟහෙ..... පිටත්ව එන්නෝය" (යොහන් 5 : 28) දිවාගිය ශරීර නැවත නතා සිටුවීමට සියළු දේ මැනු දෙවියන්වහන්සේට ඇති හැකියාව ප්‍රශ්න කිරීම නිෂ්ඵලය. මක්නිසාද උන්වහන්සේ පළමුවෙන්ම පොළවෙහි දුටුල්ලෙන් මනුෂ්‍යයා සැදු අතර, එමනිසා උන්වහන්සේගේ අසීමිත බලය භූමි විවිධාක කරමින් තමන් දුටුල්ලට හැරී ගිය බොහෝ මිනිසුන් සහ ස්ත්‍රීන් නැවත සෑදීමේ හැකියාව උන්වහන්සේට ඇත.

උන්වානයේ කාලයත්, ආදම්ගේ අත්දැකීමට විනිශ්චයන් අතර සමානත්වය අනාවරණය කරන සුළුය. ඔහු අමරණීයව මවනු නොලැබීය. දෙවියන්වහන්සේ හෝ ඔහුගේ ආශාවන් හට කිකරුවීමට තෝරා ගැනීම හෝ ඔහු ඉදිරියේ වූ අතර, සියළු මනුෂ්‍ය වර්ගයා පසුව අනුගමනය කළ යුතු සැලැස්ම ඔහු විසින් තෝරා ගන්නා ලදී.

එමනිසා ඔහු දෙවියන්වහන්සේ විසින් "විනිශ්චය" කරනු ලැබීය. "නුඹේ භාර්යාවගේ හඬට ඇහුම්කන්දී..... බැවින් භූමිය ගැපලද්දීය..... භූමියෙන් ගන්නා ලද බැවින් එයට හැරී යනතෙක් නුඹේ මුහුණේ බහදියෙන් යුක්තව කෑම කන්නෙහිය" (උත්පත්ති 3 :17-19)

එමනිසා සියල්ලට ප්‍රථම, උන්වානය අදහස් කරන්නේ එම වචනයම හභවන දෙයයි. නැගිටවීමක් හෝ සිටුවා ගැනීමක් : වනාම වෙතක් වූ ස්වභාවයක් නොව, නමුත් විනිශ්චයට මුහුණදීමට සුදානම් නැවත සකස්කරන ලද මැරෙන සුළු ශරීරයක්ය. "ආදම්ගේ වරද කිරීමේ ආකාරයෙන්" (රෝම 5 : 14) පවු කිරීම දිගටම කරගෙන යනු ඇත. අනෙක් අය උන්වහන්සේගේ මරණය සහ නැවත නැගිටීමේ ජයග්‍රහණය හඳුනාගෙන දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාගේ ආදර්ශය අනුගමනය කිරීමට උත්සාහ ගනු ඇත.

නැවත නැතිවුණු ලබන්නෝ කවුරුන්ද?

ස්වමිවු යේසුස්වතන්සේගේ ක්‍රියාව තුළින් කිරීමට පොරොන්දුව පිටිත දීමනාව නොදැන සහ දෙවියන්වතන්සේගේ අභිප්‍රායාත්මක බලය ගැන අවධානයක් නොමැතිව බොහෝ අය තම පිටිත ගත කරනු වන්නට පුළුවන. එවන් අය උත්ථානයක් ලබනු ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු නොවිය යුතුවෙමු. සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති නොදැන මුළු පෘතුවියේම විනිශ්චය කරුවාණන් ඉදිරියේ පිළිතුරක් දීමට ඔවුන්ට නැතිවෙතැයි බලාපොරොත්තු වන්නේ කෙසේද? ඔවුන්ගේම නැතිමට, අපමත දෙවියන්වතන්සේ දිනපතා පහිත කරවන ආකාර, උත්වතන්සේගේ පෘතුවිය මත සිටින අය සමඟ සමානව ලබාගෙන ඔවුන් පිටිත්වනවා ඇත. උත්වතන්සේගේ අභිප්‍රාය ගැන දැනුමක් ඇති අය වගකීමක් ඇති තත්වයක් මත තබා “එකිනෙකා තම තමා ගැන දෙවියන්වතන්සේට ගණන් දෙන්නට” කියම කරනවා ඇත. (රෝම 14 : 12)

මෙම වෙන් කිරීම ශිලික්ක සමඟ පාවුල් කවා කළ “පැමිණෙන්නාවු විනිශ්චය” වන අතර විනිශ්චයකරුවාණන් ඔහුගේ යේසුස්වතන්සේමය.

සාධාරණ විනිශ්චයකරුවාණෝ

විනිශ්චයේ ක්‍රියාව දෙවියන්වතන්සේ විසින් ක්‍රියාත්මකවන සඳහා විශේෂයෙන් වෙන්කර ඇත. උත්වතන්සේ විනිශ්චයකරුවාණෝ විම කෙතරම් සුදුසුද ! දෙවියන්වතන්සේගේ බලයෙන් පෘතුවියේ මවකගෙන් උපත ලබා, එමගින් අපගේ මනුෂ්‍ය ස්වභාවයට පංගුකාරයක් වූයේක. එම ආකාරයෙන්ම පොළඹවීම ලද හෙයින්, අප පැකිලි වැටෙන පෙළඹවීම් උත්වතන්සේ දන්නා සේක. උත්වතන්සේගේ හදවතෙහි “සැමවිටම උත්වතන්සේගේ පියාණන්ගේ මෙහෙය” කිරීමේ අභිප්‍රාය තිබූ නිසා සෑම පොළඹවා ගැනීමක්ම යටත් කර ගත්සේක. ආදම්ගේ පෙළපතේ මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස උත්වතන්සේ මතට “සැමට සිදුවන එකම ක්‍රියාව” පැමිණි අතර, උත්වතන්සේගේ කිසිදුකමේ පිටිතය නිසා “සෙහොනට උත්වතන්සේ දරා සිටිය නොහැකි” වූ අතර, උත්වතන්සේගේ ප්‍රතිකාර්ථාත්මක උපත ලබා දුන් බලයම විසින් දෙවියන්වතන්සේ උත්වතන්සේ මළවුන්ගෙන් නැතිවූවා උත්වතන්සේගේ ධර්මිෂ්ඨකම නිසා අමරණීයත්වය දානය කළ සේක.

යෝධී, යෙසායා, සහ දැනියෙල්ට එළිදරව් කළ, මනුෂ්‍යය වර්ගයාගේ සියල්ල යටත්කරගන්නා සතුරාගෙන් මිදීම කළ හැක්කක් බව යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උන්වාතය තීරණාත්මකව ඔප්පු කළේය. මරණය මත උන්වහන්සේගේ ජයගැනීම නිසා උන්වහන්සේගේ ගෝලයන් හට එම ජයග්‍රහණය බෙදා ගැනීමට සහතිකයක් ඇත. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ලෙස පූර්ණ කිකරුකමේ ජීවිතයක් ගෙනයාමට මිනිසාට තමන් විසින්ම නොහැකි බැව් දැන, එම ජීවිතයට සම්බන්ධ වීමට සහ එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ගලන්නාවූ ආධාර භුක්තිවිදීමට පොරොන්දුවක් දෙවියන්වහන්සේ දී ඇත.

මෙම සම්බන්ධතාවය ඉෂ්ටකර ගැනීමට ක්‍රමය නම්, පාප මාර්ග ගැන මනස්වාපවී, සුභාරංචි පණිවුඩයේ සත්‍යය පිළිගත් පදනමක් මත බෞතිස්ම ලැබීමයි.

“ක්‍රිස්තුස් යේසුස්වහන්සේ තුළට බෞතිස්ම ලැබුවා වූ අප සියල්ලන් උන්වහන්සේගේ මරණයට බෞතිස්ම ලැබූ බව තුඹලා නොදැන සිටින්නහුද? එබැවින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පියාණන්වහන්සේගේ මඟිය කරණකොටගෙන මළුවන්ගෙන් නැගිටවනු ලැබුවායේම අපින් ජීවනයේ අලුත් කමෙන් කැසිරෙන පිණිස, මරණය තුළට බෞතිස්මය කරණකොටගෙන උන්වහන්සේ සමඟ තැන්පත් කරනු ලැබුවෙමු. මක්නිසාද උන්වහන්සේගේ මරණයේ සමානත්වයෙන් අපි උන්වහන්සේට සම්බන්ධ වී සිටීම නම් උන්වහන්සේගේ නැගිටීමේ සමානත්වයෙන් සම්බන්ධ වන්නෙමු.” (රෝම 6 : 3-5)

විශ්වාසවන්ත අනුගමනයේ මිහිරි දීමනාව

විනිශ්චයේ අවශ්‍යතාවය අනවබෝධව යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සුභාරංචි උගැන්වීම් කියවීමට නොහැකිය. උන්වහන්සේගේ ගෝලයන් හට විවෘතව හෝ උපමා කථා ස්වරූපයෙන් තමන්වහන්සේ ශ්‍රවණය කිරීමට පැමිණි සේනාවට හෝ දෙවියන්වහන්සේගේ සේවකයන් හට පැමිණෙන්නාවූ වග උත්තර කීමේ දවසක් ගැන යේසුස්වහන්සේ පැහැදිලිව උගැන්වූ සේක. එක් අවස්ථාවක, රාජ්‍යයක් ලබා ගැනීම සඳහා දුර රටකට යන වංශවතෙකු ගැන උන්වහන්සේ කථා කළේක. (තමන්වහන්සේගේ ස්වර්ගාරෝහණයත්, පෘතුගීස මත දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය පිහිටුවීමට පොරොන්දුවූ නැවත පැමිණීමත් අතර ඇති සමාන්තර භාවය මත හැරීමටනොහැක.) ඔහුගේ නැවත පැමිණීමේදී, ඔහු නැති අතර තම සේවකයන් හට දුන් දේවල් පිළිබඳ වාර්තා කිරීමට ඔවුන් කැඳවීය.

විශ්වාසවන්තවූ සේවකයන්ගේ ප්‍රයත්නයන් හට තෘණ දුන් අතර අවිශ්වාසවූ සේවකයන්ගේ විශ්වාස විරහිත භාවයට එම වංශවතා ඔහුට පාවිච්චි කිරීමට දුන් කොටස නැවත ගැනීමෙන් දැඩුවමී කළේය. මෙම වාර්තාව මුළුල්ලේ, “විශ්වාසවන්ත” යන වචනය අවධාරණය කොට ඇත. විනිශ්චය කරනු ලබන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ පොරොන්දු තුළ අදහන්නෙකුගේ විශ්වාසයයි. දීමනාවක් උපයාගත් ලෙස විශ්වාසය කාඩාරණය කළ හැකි ජීවිතයක් කිසි කෙනෙකු ගෙවා නැත.

යේසුස්වහන්සේම මෙසේ කියේක:

“නුඹලාට අණකල සියල්ල කළ පසු අපි නිෂ් ප්‍රයෝජන දාසයෝය, අප විසින් කළයුතුව තිබුණු දේ කළෙමුයි කියාපල්ලා” (ලුක් 17:10)

මෙයට අනුකූලව, උපයා ගැනීමට හැකි දෙයක් ලෙස සදාකාල ජීවනයේ පොරොන්දුව විස්තර නොකරත්, ඒ වෙනුවට, එය “දෙවියන් වහන්සේගේ දීමනාවයි” (රෝම 6 : 23) ලබන්නාට නුසුදුසුව, එම දීමනාව සිරීමට හැකිවී තිබෙන්නේ ස්වාමීවූ යේසුස් ක්‍රියාත්මකවන්නන්ගේ මුදවීමේ ක්‍රියාවෙන්ය.

විනිශ්චයේ පදනම

පැරණි ගිවිසුමේ මහා වර්තයක්වූ ආබ්‍රහමි, මෙම ප්‍රතිපත්තියේ නොදු උදාහරණයකි. තමාගේ හැකියාවන් බොහෝ ඉක්මවූ දෑ කිරීමට දෙවියන්වහන්සේ විසින් ඔහු කැඳවා තිබුණි. මෙයින් එකක් වූයේ තම පුත්‍රයා වූ ඊසාක්, බිලි පුජාවක් සේ ඔප්පු කිරීමයි. (උත්පත්ති 22 පරිච්ඡේදය) මෙම සියළු තත්වයන් මධ්‍යයේ අනාගත නැවත නැගීමක ඔහු තුළ තිබූ අඛණ්ඩ විශ්වාසයේ හැකියාවට (තෙව්‍යෙව් 11 : 17-19) ඔහු මහා විශ්වාසයක මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස වෙන්කර පෙනුණි. ඔහුගේ විශ්වාසවන්තතාවයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දෙවියන්වහන්සේ ඔහු ධර්මිෂ්ඨ මිනිසෙකු ලෙස සැලකූ බැව් වාර්තාවී තිබේ. (රෝම 4 : 3)

ඉදීත්, විනිශ්චයේ පදනම මෙයයි. සමහර විට අප උපාචය සමඟ මෙම වචනය සම්බන්ධ කර, කෙනෙකුගේ ජීවිතයේ නොයෙක් අවස්ථා ගැන සම්බන්ධ නොදු හරක විවාදයක් සේ මෙය සැලකීමට පෙළඹෙයි. ඒ වෙනුවට එය අසමසම ලෙස සුදුසුකම් ලැබූ, විනිශ්චය ප්‍රකාශ කිරීමට බලය දුන් තැනැත්තා හට දුන් අවස්ථාවක් ලෙස අප සිතිය යුතුය. හින්දුව වනුයේ ඉෂ්ඨ කළ දෙයෙහි ප්‍රතිඵලය නොවේ. මක්නිසාද එවන් අය නිර්හිතව “ස්වාමීනි, ස්වාමීනි, ඔබගේ නාමයෙන් නොයෙක් බලවත් ක්‍රියා නොකලෙමිද?යි

කියද්දී ස්වාමීන්වනන්සේ මෙම හයනක පිළිතුර ඔවුන් දෙසට යොමු කරනසේක.

මම කිසි කළෙක නුඹලා නොහැඳින්නෙමි. අධර්මිෂ්ඨකම් කරන්නෙහි, මා කෙරෙත් අහක්ව පලයල්ලා.” (මතෙව් 7:22-23)

බොහෝ කලකට පෙර යෙසායා අනාවැකි කියූ ලෙස, දෙවියන්වනන්සේගේ අවශ්‍යතාවය යටතත් සහ සංවේදී සේවකයන්ය. “යටතත්වු, තැවණු ආත්මයක් ඇත්තාවු මාගේ වචනයට වෙවිලන්තාවු මනුෂ්‍යයා දෙස බලමි” (යෙසායා 66 : 2) තිත්දුව පාදක වනුයේ කැපවීම මතය, සියළුදේ සඳහා දෙවියන්වනන්සේගේ දයාව මත අප එකිනෙකා සම්පූර්ණයෙන් යැපීම නම් දැනුමයි. එය මේ පිවිතයේත්, රාජ්‍යය යුගයේ පෘතුච්ඡය මත වගුරුවන්තාවු ආශිර්වාද සඳහාත්ය.

මරණයෙන් ජීවිතයට

කෙසේ නමුත් විනිශ්චය, විශ්වාසවන්ත මිනිසුන් සහ ගැහැණුන් මරණයේ සිට පිවනස දක්වා යොමු කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ කොටසක් පමණි. පටන්ගැන්මෙහිදී සිට දෙවියන්වනන්සේගේ අභිප්‍රාය වූයේ මනුෂ්‍යයා උන්වනන්සේගේ ස්වරූපයෙන් සිටීමයි. උන්වනන්සේගේ පුත්‍රයා හට එමනිසා මෙසේ තම ගෝලයන් හට කීමට හැකිවූ සේක. හැකිවන සේක. “මා දුටු තැනැත්තේ පියාණන්වනන්සේ දුටුවේය.” (යොහන් 14 : 9) දෙවියන්වනන්සේගේ වර්තයේ පුදුමාකාරය යේසුස්වනන්සේ පරිපූර්ණව විනිදා දැක්වූසේක. උන්වනන්සේ “කරුණාවෙන්ද සත්‍යයෙන්ද පූර්ණ විය” (1 : 14) උන්වනන්සේ ශ්‍රවණය කළ බොහෝ දෙනා “උන්වනන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මුණු කරුණාවේ වචන ගැන පුදුම වූවෝය.” (ලූක් 4 : 22) උන්වනන්සේගේ අභියෝගයෙන් තොර වචන වූයේ “මාර්ගයද, සැබෑවද, පිවනසද, මමමය” (යොහන් 14 : 6) යන්නයි.

අපගේ වර්ත සම්පූර්ණ කිරීමට අප ගන්නා දුච්ච උත්සාහයන් ගෙන් මෙය කොපමණ වෙනස්ද ! විවිධ ආකාරයන්ගෙන් අපි අපම පාලනය කිරීමට නොහැකියාව පෙන්නුවු. එක් අයෙකුට එය වංචාල දිවකි. තවත් අයෙකුට එක්තරා අන්දමක ගිජු වීමකි. තවත් අයෙකුට උඩකු බව නමැති පොදු පාපයයි. විවේචනාත්මක ස්වයං පරීක්ෂණයක ක්‍රියා දාමයක් අප ඇරඹූ විට, ලැයිස්තුවේ අවසානයක් හැක. නමුත් උන්වනන්සේට දිව්‍යමය ස්වභාවයේ පංගුකාරයකු වීම දෙවියන්වනන්සේ පොරොන්දු වී ඇත. විවිත්‍ර කාෂාව යොදා ගනිමින්, මෙම උත්ථානයේ ප්‍රතිඵලයත්, විනිශ්චයේ පිළිගැනීමත් දැනියෙල් විස්තර කරයි.

“නුවණ ඇත්තෝ ආකාශයේ දීප්තිය මෙන්ද, බොහෝ දෙනෙකු ධර්මීෂ්ඨකමට තරවාගත්තෝ තාරකාවන් මෙන්ද, සදාකාලේටම ධෘඩලෙක්තෝය” (දානියෙල් 12 : 3)

“දීප්තිය මෙන්ද” යන “තාරකාවන් මෙන්ද” ඔවුන් බැබළෙන සැටි සලකා බලන්න. මෙය මරණීය ස්වභාවයේ සිට අමරණීයත්වයට පරිවර්තනයේදී රූපික භාෂාවෙන් කාව්‍යමය විස්තර කිරීමකි. “දෙවියන්වහන්සේ ආලෝකය” යැයි ගෙනත් පවසයි. “උත්වහන්සේ තුළ සිසිම අන්ධකාරයක් නැත” (1 ශෝභන 1:5) විනිශ්චයේදී නැගිටුවන ලද සහ පිළිගත් අය එවිට අමරණීය ප්‍රාණින් ලෙස පරිවර්තනය කිරීමෙන් උත්වහන්සේ කළා සේ උත්වහන්සේගේ ස්වර්ගීය පියාණන්ගේ වර්ත ලක්ෂණ විදහා දක්වමින්, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ පිවත්වෙමින් ආණ්ඩු කිරීමක් දානියෙල් අනාවැකි පැවසීය.

සුභාරංචි පණිවිඩයේ දෙන ලද උසස් බලාපොරොත්තුව මෙයයි. ශිලික්ස් අපහසුවට පත්කළ “පැමිණෙන විනිශ්චය” මඟින් වළිදරව් කරන ලද “ධර්මීෂ්ඨතාවයයි., මෙය ඉටුවන්නේ උත්වහන්සේ අස්වැන්න එකතු කළ විට පමණි. එම අස්වැන්නේ නැඟුල් වලයට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ (1කොරින්ති 15:23) මෙම විෂයය ගැන අප සලකා බැලූ සියළු දේ ස්ථිර ලෙසම සිදුවන බවට සනතිකයයි.

අවස්ථාවේ දවස

මෙම වචන පවසමින් ශිලික්ස් පාවුල් ඉවතට යැවීය. “දැනට පලයන්න. මට ප්‍රස්ථාවක් ලැබුනාම නුඹට අභියෝගයක්වන්නෙමි. (ක්‍රියා 24 : 25) අප කැමති නම්, අපද ඒ දෙයම කරමින් දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ සුභාරංචියට අපගේ පිටුපස තැරවිය හැකිය. අනාගතයේ අපට ප්‍රස්ථාවක් ලැබෙන කාලයක් පැමිණෙන බැව් අප අපටම ඒත්තු ගන්නවා ගත හැකිය. නමුත් අපි වැරදිවන්නෙමු. කොරින්තියේ අදහන්නන් වෙත ලියමින් අපෝස්තුළුවරු පාවුල් පැවසූ පරිදි :

දැන් පිළිගත යුතු වූ කාලයය. මෙන්න දැන් ගැලවීමේ දවසයය. (2කොරින්ති 6 : 2)

මේවා පිටිතයන් මරණයත් අතර දේවල් බැවින් තවත් දවසකට කල් දැමීමට තරම් වටිනාකමක් වැඩිය.

- මයිකල් ඇෂ්ටන් -

ප්‍රශ්න

1. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ගෝලයෝ දේශනාවල බලාපොරොත්තුව කුමක්ද?
2. ධර්මිෂ්ඨ සහ දේවභය සහිත ජීවිත ගත කරන්නන් සඳහා දෙවියන්වහන්සේ දීමනා දෙනබැව් විස්තර කරන බයිබල් පදයක් ලියන්න.
3. දෙවියන්වහන්සේගේ මාර්ග හෝ ධර්මිෂ්ඨ මාර්ග අනුගමනය කිරීම සඳහා අප තුළ තිබිය යුතු ගුණාංග මොනවාද?
4. සියලුදෙනා සඳහා අවසානයේදී පැමිණෙන තත්වය කුමක්ද?
5. මෙම තත්වයෙන් අප නිදහස් කරලීම සඳහා දෙවියන්වහන්සේ පොරොන්දුවන්නේ කෙසේද?
6. මරණයෙන් මුදා ගැනීම පිළිබඳ දෙවියන්වහන්සේගේ පෙරොන්දු රැගත් පැරණි ගිවිසුම් උදාහරණ දෙකක් සපයන්න.
7. බයිබලය එළිදරව් කර ඇති සත්‍යයන් හත මොනවාද? මෙම එක් එක් සත්‍යය සාධනය කිරීම සඳහා බයිබල් පාඨයක් සපයන්න.
8. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නැවත පැමිණීමේදී ජීවත්ව සිටින්නන් හට කුමක් සිදුවේද?
9. යේසුස් වහන්සේ නැවත පැමිණීමේදී මියගිය අය හට කුමක් සිදුවේද?
10. ජීවතුන්ගේ මළවුන්ගේ විනිශ්චයකරුවා කවරෙක්ද? කීකරුවුවන් හට ලැබෙන දීමනාව කුමක්ද? අකීකරු වුවන් හට ලැබෙන දඬුවම කුමක්ද?
11. විනිශ්චයේ පදනම කුමක් වනු ඇත්ද? දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රසන්න කිරීම සඳහා ඔහු කුමක් කළ යුතුද?